

[Justitsministeren.]

vigtige, idet det jo selvsagt er af største betydning, at vejene bygges og afmærkes således, at risikoen ved deres benyttelse bliver den mindst mulige.

Forslagets bestemmelser om erstatning og ansvarsforsikring i afsnit VII indeholder så godt som ingen ændringer i forhold til de nugældende regler, idet en revision af disse bestemmelser bør afvente den udvalgsbehandling, som er i gang i øjeblikket.

Derimod indeholder afsnit VIII om straf og frakendelse af førerret visse ændringer i forhold til gældende ret. Således er straffesammen udvidet. Motorlovens § 41 hjemler straf af bøde eller hæfte, medens forslaget § 69 giver mulighed for straf af fængsel i indtil 6 måneder, for berusede motorførere fængsel i indtil 1 år. Jeg vil i denne forbindelse gerne fremhæve, at det er min agt, når lovforslaget er gennemført, at drøfte med anklagemyndigheden, om man ikke bør søge bødesatserne hævet noget. Jo stærkere trafikken bliver, des alvorligere må samfundet se på overtrædelse af færdselsforskrifterne.

I forslaget § 70 om frakendelse af førerret vil jeg navnlig pege på, at frakendelse skal finde sted, når en fører af et motordrevet køretøj har ført dette på groft uforvarlig måde, eller det iøvrigt på grund af de af ham begåede forseelser findes betænkeligt af hensyn til færdselssikkerheden, at han beholder sit førerbevis. En noget lignende bestemmelse findes i den gældende motorlovs § 42, stk. 1, men reglen her er fakultativ, og det er hidtil kun sket ganske undtagelsesvis, at der er truffet bestemmelse om frakendelse af førerbevis udenfor tilfælde, hvor der har været tale om kørsel i spirituspåvirket tilstand. Jeg finder det naturligt, at praksis på dette punkt skærpes, og det er min hensigt, når loven er gennemført, at instruere anklagemyndigheden om fremtidig at nedlægge påstand på frakendelse, hvor der er tale om virkelig uforvarlig kørsel, eller andre forhold iøvrigt taler for, at den sigtede ikke fortsat bør have adgang til at føre motorkøretøj.

Færdselsudvalget havde i § 66 i sit udkast foreslået en bestemmelse, der pålægger sygehuslæger at udtage blodprøve og eventuelt urinprøve af spirituspåvirkede trafikanter og stille oplysningerne til rådighed

for politiet. Jeg finder, at det er helt naturligt, at der består et sådant samarbejde mellem lægerne og politiet. Da imidlertid et sådant samarbejde allerede eksisterer og ikke har været belastet med væsentlige vanskeligheder, har jeg ikke ment det påkrævet, at der i loven optages en udtrykkelig bestemmelse herom.

Af bestemmelserne i afsnit IX, forslaget sidste afsnit, skal jeg nævne færdselsudvalgets forslag om, at det henskydes til kommunerne at fastsætte bestemmelse om antallet af drosker og andre til erhvervsmæssig personbefordring bestemte køretøjer. Dette forslag har jeg fuldtud kunnet tiltræde. Bestemmelsen indeholder det nye i forhold til hidtil gældende ret, at der også gives mulighed for at begrænse antallet af de såkaldte lillebiler. Jeg finder det naturligt, at hele dette spørgsmål henskydes til kommunernes afgørelse, og færdselsudvalgets forslag herom er derfor medtaget i lovforslaget § 73.

Jeg skal endelig fremsætte nogle bemærkninger angående det i offentligheden så stærkt debatterede spørgsmål om cykler med hjælpemotor, de såkaldte knallerter.

Der nu gået næsten et år, siden der ved bekendtgørelse blev givet en række lempelser for disse køretøjer, således at de på mange punkter blev ligestillet med cykler. Jeg vil straks sige, at der efter min opfattelse ikke i de indvundne erfaringer er noget, der på afgørende måde taler for at ændre hovedlinierne i ordningen, som givetvis er af stor betydning for mange mennesker.

Der har været skrevet og sagt meget om dette spørgsmål, og det bliver navnlig gjort gældende, at aldersgrænsen på de 16 år bør hæves, idet de ganske unge misbruger knallerterne. Endvidere har der hævet sig røster for, at man bør vende tilbage til en registrering af knallerterne, idet man derved letter politiets mulighed for at skride ind i tilfælde af tilsidesættelse af færdselsreglerne. Endelig er der mange, der har kritiseret, at knallerterne skal henvises til cyklesti.

Justitsministeriet ligger inde med forskelligt materiale om de erfaringer, politiet har gjort i det forløbne år. Jeg skal således henviser til, at Københavns politis færdselsafdeling i september måned i år har foretaget en undersøgelse af knallerternes forhold for at finde ud af deres andel i ulykkerne og i